

РЕШЕНИЕ

№ 36447

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Димитрина Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Ралица Рачкова
София Тодорова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6105** по описа за **2025** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на А. М. К., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Й. Л. против Решение № 3934/27.08.2024г., постановено по АНД № 11257/2023г., по описа на Софийски районен съд, 101-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № BG29012023/4000/P8-87/21.06.2023г., издадено от Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) - [населено място], с което на А. М. К. с ЕГН [ЕГН], на основание чл. 179, ал. 3а от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 лв. /хиляда и осемстотин лева/ за нарушение по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени твърдения за незаконосъобразност на постановеното решение от въззивния съд, като според касатора не е доказано авторството на извършеното деяние. Сочи се, че в съставения АУАН и издаденото въз основа на същия НП е налице разминаване между описанието на нарушението и числовия израз на относимата разпоредба. Според касатора водачът няма как да бъде и не е адресат на задължение за заплащане на тол такси. Освен това се твърди, че не е посочено конкретно нарушение на правило за поведение, предполагащо ангажирането на административната отговорност на санкционираното лице. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и на НП.

В съдебното заседание, касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба от процесуалния му представител адв. Л., с която се поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение по приложен списък и за двете инстанции.

Ответникът, редовно призван, не се явява и не изпраща представител.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура, прокурор Яни Костов, дава становище, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, XXVII касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Депозираната касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

За да постанови решението си, Районният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени средства – показанията на актосъставителя и информацията в приобщените, по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 29.01.2023г. в 10:00 часа в направление „излизане“ от територията на Република България, на граничен контролно-пропускателен пункт „О.-ферибот“, е пристигнало пътно превозно средство с рег. № СО 5944 СН, вид: влекач, марка и модел „РЕНО ПРЕМИУМ 450.18 Т“, с обща техническа допустима максимална маса - над 12 тона, управлявано от А. М. К.. След извършена проверка от страна на контролните органи е констатирано, че на 11.01.2023г., в 13:06 часа, горепосоченото пътно превозно средство (ППС) с регистрационен [рег.номер на МПС] , попада в категорията на пътно превозно средство, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП). Цитираното превозно средство е засечено на 11.01.2023г., в 13:06 часа, по път № 18, км 3+843, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП). Като място на нарушението е посочен път № 18, км 3+843, за който се събира такса за изминато разстояние - тол такса, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 680 на Министерски съвет от 21.09.2022г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса. За констатираното нарушение е генериран доказателствен запис от електронната система по чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към който са приложени статични изображения – снимков материал и динамични изображения - видеозаписи. Тези констатации са послужили като основание за съставяне на Акт за установяване на административно нарушение по чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, въз основа на който е издадено и наказателното постановление.

СРС е приел, че съставеният АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона форма и съдържание, при спазване на процесуалните изисквания, в рамките на предвидените преклузивни срокове по чл. 34 от ЗАНН. Не са констатирани нарушения при изпълнение на процедурата по връчване както на АУАН, така и на НП. Според въззивния съд, в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, наказващият орган е доказал по категоричен начин всички елементи от обективна и субективна страна на нарушението, както и че не е налице неяснота при описание на нарушението.

При извършената служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на

установените и неоспорени от страните релевантни факти, съгласно разпоредбата на чл. 220 от АПК, настоящият касационен състав счита обжалваното решение за валидно и допустимо, но неправилно и незаконосъобразно, по следните съображения:

С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП (каквото е и процесното), преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Съответно в чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за лицата, които управляват ППС, без да са изпълнили тези задължения. Съгласно чл. 179, ал. 3а от ЗДвП. (нова - ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1 800 лв.

Задължителен реквизит от съдържанието както на АУАН, така и на НП е нарушената материалноправна норма. Изискването на закона същата да бъде посочена има за цел да определи от една страна единството между нарушеното правило за поведение и твърдяното административно нарушение и от друга страна да обезпечи извършването на контрол за законосъобразност. В процесният случай в НП е посочена само санкционната норма на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, която е поместена в Глава седма „Административнонаказателна отговорност“ от ЗДвП заедно с останалите санкционни норми по този закон. Съответна на нея законова норма, установяваща правилата за поведение, е именно императивната разпоредба на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП. В този смисъл се налага извода, че в НП не е налице реквизит по чл. 42, ал. 1, т. 5, съответно на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Порокът е съществен, тъй като това несъответствие между АУАН и НП нарушава правото на защита на санкционирания субект, а също така възпрепятства възможността за извършване на контрол за законосъобразност от съда.

Следва да се посочи още, че според чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО, в сила от 19.10.2021 г., доставчиците на ЕУЕПТ информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недекларирана пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство. Тази разпоредба задължава доставчиците по тристранния договор и А., като събиращи пътни такси, преди да бъде започнато административнонаказателно производство да изпълни процедурата по цитираната по-горе разпоредба от регламента. Съгласно чл. 288 от ДФЕС, регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки. Административнонаказващият орган е следвало да спази разпоредбите на регламента преди да санкционира лицето.

От изложеното следва, че нормите на вътрешното законодателство, въвеждащи нарушения на режима на деклариране на тол - данни и заплащане на тол - такси и по - конкретно текстовете на

чл. 102, ал. 2 ЗДвП, чл. 179, ал. 3б, чл. 179, ал. 3а ЗДвП и чл. 10б и чл.10 ЗП (в редакцията преди изменението от 01.01.2024 г.), не са били съобразени и противоречат на пораждащите пряко действие норми на акт от общностното право, какъвто е регламентът. Незаплащането на таксата по чл. 10, ал. 1 и 2 ЗП не дерогира приложението на чл. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година.

Необходимо е да бъде съобразено и обстоятелството, че със Закона за изменение и допълнение на Закона за пътищата (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г.) в текста на чл. 10б ЗП са добавени три нови алинеи – 7 - 9, в сила от 01.01.2024 г. Съгласно чл. 10б, ал. 7 ЗП (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., изм., бр. 13 от 2024 г. в сила от 13.02.2024 г.), в случай че е налице частично или пълно недеклариране на тол данни в рамките на един календарен ден за пътно превозно средство от категорията по ал. 3 (каквото е и процесното ППС), за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати таксата за преминаване през съответните участъци в срок до 14 дни, считано от получаването на уведомление по ал. 8. При заплащане на таксата в срока по изречение първо не се образува административнонаказателно производство. Според чл. 10б, ал. 8 ЗП (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г., в сила от 01.01.2024 г., изм., бр. 13 от 2024 г. в сила от 13.02.2024 г.) в тридневен срок от установяване на недекларирани тол данни доставчикът на услугата за пътно таксуване уведомява по надлежен ред собственика или ползвателя на пътно превозно средство, за което има сключен договор, като в уведомлението се съдържа и размерът на незаплатените тол такси. Цитираните норми са в съответствие с чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на комисията от 28 ноември 2019 година. Нормите на чл. 10б ЗП са в сила от 01.01.2024 г. Към настоящия момент същите са част от действащото вътрешно право, поради което са по-благоприятен за ответника по касация закон и следва да бъде приложен на основание чл. 3, ал. 2 ЗАНН, съгласно който ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по - благоприятна за нарушителя.

Във връзка с горепосоченото, НП е незаконосъобразно поради издаването му при допуснато съществено нарушение на административно производствените правила и противоречието му с материалния закон.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде отменено, и вместо него да се постанови друго, с което Наказателно постановление № BG29012023/4000/P8-87/21.06.2023г., издадено от директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ следва да бъде отменено.

При този изход на спора е основателно искането за присъждане на разноски за двете инстанции в общ размер от 1430 лева, от които 650 лева, заплатени в брой съгласно представения договор за правна помощ за касационното производство и 780 лева, заплатени по договор за правна помощ от 11.07.2023г. за изготвяне на жалба срещу НП и процесуално представителство пред СРС. Налице е възражение за прекомерност от страна на касатора, което е неоснователно с оглед правната и фактическа сложност на делото, както и обстоятелството, че адвокатското възнаграждение е изцяло съобразено с минималните размери, предвидени в Наредба № 1/09.07.2004г. за възнагражденията за адвокатска работа.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 3934/27.08.2024г., постановено по АНД № 11257/2023г., по описа на Софийски районен съд, 101-ви състав , като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № BG29012023/4000/P8-87/21.06.2023 г., издадено от Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (А.) - [населено място], с което на А. М. К., на основание чл. 179, ал. За от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 лв. за нарушение по чл. 179, ал. За от ЗДвП.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ при МРРБ да заплати на А. М. К., ЕГН [ЕГН], сумата от 1430 (хиляда четиристотин и тридесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за двете инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: